



Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 3/2023

Advent v našej škole

Zvykli sme si, že v našej škole nás počas adventu i pôstu čakajú aktivity, v ktorých myslíme na druhých vo svojom okolí a zároveň si trénujeme aj svojho ducha a sebazápor.



Príchod adventu a blížiacich sa vianočných sviatkov sme teda opäť v našej škole privítali peknou aktivitou. Týmto spôsobom sme teda dostali možnosť pripraviť sa na narodenie Ježiška.

Na hlavnej chodbe na nás čakal prázdny vianočný stromček, ktorý sme mali ozdobiť modlitbou, naším svätým prijímaním, svätou omšou a pomocou druhým. Pod stromček patria aj darčeky. My sme ich dávali do veľkého koša, ktorého obsah potešil stárkých v domove dôchodcov v Námestove. Do koša sme mohli vkladať niečo sladké (keksy, čokoláda), niečo slané (tyčinky), niečo mäkké (ponožky, rukavice), niečo voňavé (šprchový gél, krém), niečo na zábavu (knižka, krížovky), niečo zo srdca (pohľadnicu, obrázok, anjelika). Okolie koša a stromčeka sme zdobili našimi vlnšami pre kamarátov a ďakovaním Ježiškovi.



Pomohlo nám to zastaviť sa a zamerať sa na veci, pocity a ľudí, na ktorých mnohí bežne zabúdame a uvedomiť si, že nie je dôležité čo máme, ale či sa o to vieme a máme s kým podeliť.
Anežka Stašová, 8.A

Úvodník

Sneh už padá, vietor fúka, no nám nie je zima. My sa zo zimičky tešíme, pretože vám môžeme pripraviť ďalšie číslo časopisu Úsmev. V ňom sa dozviete, čo sa nového v škole od septembra udialo. V prvom rade máme novú pani riaditeľku, Mgr. Katarínu Maslaňákovú, ktorá nám do školy zaviedla hodinu Triedne spoločenstvo. Je vždy v piatok prvú hodinu. Počas nej sa konajú rôzne besedy a zaujímavé aktivity a projekty. A správy z nich vám tu prinášame. Vždy v prvý piatok sa koná v telocvični svätá omša s naším pánom farárom. Po nej vždy pani riaditeľka vyhodnotí aktivity, ktoré sa počas mesiaca udiali a ocení najaktívnejších žiakov. Pred prvým piatkom sa môžu deti vždy v utorok vyzpovedať. Zaspomínali sme si aj na minulú pani riaditeľku PaedDr. Margitu Borovú ThLic a ďalších členov nášho školského spoločenstva, ktorí od nás odišli. Nezabudli sme ani na rubriku Naše naj..., kde vám prinášame ďalšiu veľkú zberateľku Alžbetku Vojaššákovú. Nebudú chýbať ani práce našich talentovaných žiakov, ktorí sa vynikajúco umiestnili v literárnych a výtvarných súťažiach. Celé to zakončíme osemsmernou a našou novou redakčnou radou. Privítali sme totiž medzi sebou nové talenty, ktorým, verím, že sa medzi nami bude páčiť. Nech vám teda úsmev ostane na tvári nielen počas vianočných sviatkov, ale aj počas nasledujúceho nového roka. To vám želajú žurnalisti.

Šéfredaktorka

Silvia Maslaňáková, 6.A
usmevczs@gmail.com



PODARILO SA NÁM vytvoriť rekord

**Slovko „rekord“
nám slovník cudzích slov
vysvetľuje ako uznaný
najvyšší výkon;
najlepší výkon alebo výsledok
nejakej činnosti.**

A nám sa takýto čin podaril. V rekordne krátkom čase sme vytvorili ustanovujúci rekord v počte krstných košielok.

Deti výzvu na ich prinesenie do školy zobrali naozaj zodpovedne a počas deviatich dní sa nám podarilo vyzbierať 262 krstných košielok a urobiť z nich peknú výstavu v telocvični, ktorá prilákala aj oči oravských médií.

Dňa 14. septembra, v deň odpustu našej farnosti, sme výstavu slávnostne otvorili, košielky si prezreli, odfotili sa pri nich a samozrejme sme ich spočítali.

Pozvanie na ňu prijal aj náš rodák vdp. Jozef Ferneza. Ten slávnostný deň začal rannou svätou omšou v miestnom kostole. Potom deťom v škole porozprával o sviatosti krstu. Myšlienka

Krst je prvá a najdôležitejšia sviatosť
Radujem sa, že som pokrstená
Sviatosti nám pomáhajú na ceste do neba
Teším sa, že tak môžem byť bližšie k Pánovi
Nik mi nevezme túto radosť, keď
Ánička mi dali meno

Krstili ma v Kostole Povýšenia svätého Kríža v Sihelnom
Odpust tu máme 14. septembra
Šťastná som, že ma Ježiš krížom vykúpil
Iba on je totiž Cesta, Pravda a Život
Ešte chcem prijať ďalšie sviatosti
Ludia majú byť za ne Bohu vďační
Kňazi nám udeľujú sviatosti, zastupujú Ježiša na zemi
Amen zakončuje každú modlitbu i moju básničku

Anna Romaňáková, 4.B



o vytvorení takéhoto rekordu sa mu veľmi páčila.

Ceľou výstave predchádzalo aj projektové vyučovanie, počas ktorého deti odhaľovali tajomstvá krstu, významu ich mena, tvorili básne, mapu, kde boli deti pokrstené a rôzne iné štatistiky.

*Svätá omša s našim rodákom
Vdp. Jozefom Fernandezom, ktorý deťom
porozprával o krste*



*Originálny spôsob uchovania krstných košielok predstavili
bratia Gabrielovci*

Z krstných košielok napríklad zistili, že najčastejšie používané mená dievčat v našej škole sú Mária, Martina, Katarína a Sofia. Po nich nasledujú mená Diana a Nela. Potom tu máme Sára, Evy a Viktórie. Chlapčenské najčastejšie používané mená sú Adam a Peter, ďalšie sú Jakub, Jozef, Šimon, Filip, Michal, Martin a Dávid. Vieme aj, že najmladší člen našej školy je prváčka Noemi Mazuráková a najstaršia je deviatačka Viktória Gonšenicová. Taktiež sme sa dozvedeli, že najstaršia krstná košielka má 45 rokov a patrí pani učiteľke Rusinovej.

Žiaci našej školy boli pokrstení aj na veľmi zaujímavých miestach, ako napríklad v Chorvatskom Grobe, Spišskej Novej Vsi, Zlatých Moravciach, Bohdanovciach nad Trnavou, Liptovských Kláčanoch, Vasilove, Zákamenom, Mútnom, Oravskom Veselom, Námestove, Kline, Bobrove, Rabčiciach, Oravskej Polhore, Rabči. No najväčší počet pokrstených detí bol v Sihelnom.

Zatiaľ čo staršie košielky boli zväčša vyšívane, tie mladšie zdobilo ručné okrasné písmo a maľby. Niektoré boli hotové umelecké diela. Dokonca sa objavili aj košielky s vytlačenou fotkou bábätka.

Aktivita to bola naozaj vydarená a budeme na ňu ešte dlho spomínať, pripomínať nám ju bude aj Certifikát o ustanovujúcom rekorde, ktorý zdobí nástenku na našej chodbe.

Agáta Bjeláková, 8.B



Anjeličku, opatruj moju dušičku...

2. OKTÓBRA JE SVIATOK ANJELOV STRÁŽNYCH. Aj my v škole sme ho oslávili.



Anjelskú poštu dostala aj pani riaditeľka

Hneď ráno sme si o anjeloch strážnych – archanjeloch Michaelovi, Rafaelovi a Gabrielovi vypočuli rozhlasové pásmo. Takto sme si pripomenuli, že všetci máme ochrancu, ktorý je pri nás od narodenia až po smrť či sme kresťania alebo nie. Okrem ochrancu predstavuje náš anjel strážny aj pastiera, ktorý nás má viesť do večného života. Zasahuje potichu, plniac si svoju úlohu tak pokorne, ako je to len možné, bez toho, aby sme o tom vedeli. Tento sviatok bol ustanovený už v roku 1670 pápežom Klementom X.

Ďalej sme sa zamysleli nad tým, či týmto Božím bytostiam chrániacim nás každý deň venujeme dost pozornosti, modlitieb a ako často na ne pamätáme. V priebehu celého nasledujúceho týždňa sme mali možnosť poďakovať „svojim anjelom“ – kamarátom, učiteľom, rodičom... formou milého pozdravu, kresbičky či listu a poslať ho cez „anjelskú poštu“. Listy boli na konci týždňa doručené svojim adresátom. Taktiež sme anjelikov vyrábali, kreslili a čítali si o nich vo Svätom písme. Mladší žiaci si počas veľkých prestávok mohli v knižnici vypočuť príbehy o anjelikovi Riškovi a zbierať tak malých anjelikov.

Počas tohto prvého októbrového týždňa naši anjeli naozaj od nás dostali pozornosť, ktorú si zaslúžia. Skúsme im však venovať pozornosť každý deň. Rovnako ako oni stoja každý deň pri nás na každom našom kroku, stojme aj my pri nich krátkymi modlitbami a prosbami. **Karin Stašová, 8.A**



Žiaci ôsmeho ročníka čítali počas veľkých prestávok menším deťom príbehy o anjelikovi Riškovi



Deviatačky – anjelíci pri roznášaní pošty



Listy čakajú na svojich adresátov

Dobré ráno, Good morning, Guten morgen!

Každý rok, 26. septembra, sa slávi Medzinárodný deň jazykov. Pripomenuli sme si ho aj my na hodinách Triedneho spoločenstva.

Zo školského rozhlasu sme si vypočuli Európsku hymnu a krátky príhovor. Žiaci potom robili so svojimi triednymi učiteľmi rôzne aktivity. Prváci sa učili povedať AHOJ po česky, poľsky a anglicky. Druháci kreslili vlajky rôznych krajín. Tretiaci tiež kreslili vlajky a rôzne obrázky. Žiaci 4.A triedy si maľovali na tvár. Naša



Štvrtáčky pri hre pexesa



Maľovanie vlajok rôznych štátov

trieda 4.B hrala slovensko-nemecké a anglické pexeso. 5.A hrala futbal v ukrajinských dresoch proti šiestakom oblečených v dresoch Estónska. 5.B sa učila ruskú pieseň. 6.A okrem futbalu ešte písala azbuku. Siedmáci

vyrábali vlajku z kovu. Deviataci si pozerali anglický film. Veľmi sa mi táto aktivita páčila, naučila som sa nové slovíčka a zaujímavosti, verím, že si takéto aktivity zopakujeme aj na budúci rok. **A. Romaňáková 4.B**

Plenér v Oravskej Polhore

V rámci festivalu Gajdovačka sme boli pozvaní do Oravskej Polhory, aby sme ukázali svoje talenty. Konal sa tu totiž maliarsky plenér žiakov základných škôl z regiónu pod odborným vedením pani učiteľky Zlatice Staníkovéj, ktorá pôsobila v našej škole.

Pozvanie sme rady prijali a tešili sa na náš spoločný výsledok. Plenéru sa okrem mňa (Nela Luscoňová) zúčastnili ešte moje dve spolužiačky – Martinka Chudiaková a Dominika Klušáková.



...takto sme tvorili...



...takéto dielko sa nám podarilo vytvoriť...

Zo začiatku sme sa všetky cítili trochu nervózne, no keď sme začali maľovať, všetky naše obavy sa vytratili. Výborne sme spolupracovali a so vzájomnou pomocou sme vytvorili obraz Babej hory. Samy sme boli prekvapené z výsledku. Naša práca, ale aj práce ostatných zúčastnených, boli umiestnené na cyklotrase medzi Európskym centrom gajdošskej kultúry a Športovo-kultúrnym centrom. Takto sa nám to podarilo...

Nela Luscoňová, 8.A



Vymaľovala a vyšila som si 3. miesto

Obec Babín vyhlásila výtvarnú súťaž Tradičné Vianoce očami detí. Neváhala som a do súťaže som sa zapojila. Pod vedením pani učiteľky Pitákovéj som nakreslila zimnú krajinku a na krúžku Šitie sme s pani učiteľkou Kutlákovou výkres dotvorili šitím. 10. decembra 2023 sa v priestoroch Stálej expozície ľudového rezbárstva v Babíne konalo vyhodnotenie, na ktoré ma srdečne pozvali, pretože som spomedzi 196 detí získala 3. miesto. Veľmi som sa oceneniu potešila a už teraz sa teším na nové súťaže, do ktorých sa rada zapojím.

Mária Stašová, 6.A

ÚSMEV nestojí nič, no ZNAMENÁ VEĽA

Oslavuje sa predovšetkým 1., 3. a 5. októbra. Tento deň je určený na dobré skutky, dobrú náladu a na pochopenie sily úsmevu, ktorý robí naše dni krajšími.



Je krásne, keď aj úsmev má svoj deň. Človečik rastie a sprevádza ho úsmev jemu blízkych osôb. Keď je ten človečik skutočne šťastný, naučí sa

úsmev vracať – aj on vyjadruje radosť úsmevom. Úsmev nestojí nič a dáva mnoho. A úsmev nie je potrebný len pre maličkých. Je dôležitý pre nás, všetkých. Žijeme s ním a on žije v nás. Úsmev je prejavom radosti, šťastia, úspechu, spokojnosti a sebavedomia. Úsmevom nikdy nič nepokazíš, ale naopak si ním otvoríš cestu k ostatným. Keď sa na niekoho usmeješ, je

naozaj veľmi nepravdepodobné, že by ti ten úsmev neopätovoal naspäť. A presne tak – úsmev od ostatných je to, čo potrebuješ na to, aby si cítil radosť, lásku a ľudské teplo.

Preto sme si tento významný deň pripomenuli aj my v našej škole a dali si predsavzatie, že úsmevom budeme zdobiť naše tváre čo najčastejšie.

Agáta Bjeláková, 8.A

Zaplávali si

Naši tretiaci, štvrtáci a piatáci v dňoch od 20. do 24. novembra absolvovali plavecký výcvik.

Navštívili plaváreň v Tvrdošíne. Všetci sa naučili základy plávania a z niektorých sa stali naozajstní plavci, z čoho sa veľmi tešíme. Svoje naučené zručnosti si mohli otestovať posledný deň, v piatok, keď na nich čakali súťaže, za ktoré boli odmenení.

Silvia Maslaňáková, 6.A



Anglická súťaž (EDJ motýle)

Jedného dňa nám pani učiteľka Graciková predstavila súťaž EDJ motýle.

Mali sme urobiť poster o slovenskej autorku a o zahraničnej, ktoré majú niečo spoločné.

Tak sme sa začali prehrabávať v knihách, ktoré sme prečítali a hľadali sme u nich spoločné črty.

Vybrali sme zahraničnú autorku – Katie Kirbyová. Napísala knihu Totálne trápný život Lottie Brooksovej. Zo slovenských spisovateľov sme vybrali Gabrielu Futovú.

Napísala knihu Hľadám lepšiu mamu. Spoločne sme pracovali na poster. Projekt sme odoslali a čakali...

Po nejakom čase nám napísali, že nám gratulujú k prvému miestu.

Veľmi sme sa TEŠILI. Poslali nám krásne balíčky a diplom.

VELMI CHCEME POĎAKOVAŤ PANI UČITELKE GRACIKOVEJ za vedenie a pomoc s prípravou.

Kristína Maslaňáková 5.B

Treba sa naučiť ďakovať

To, čo v živote máme a čo dostaneme, nie je samozrejmosť. Za všetky tieto dary treba ďakovať Bohu.

Aj my sme mu 13. októbra počas hodiny Triedneho spoločenstva ďakovali.



Svätá omša pri príležitosti poďakovania za úrodu

V telocvični sa na svätej omši stretla celá škola, aby sme poďakovali za úrodu, ktorú nám v tomto roku Pán Boh požehnal. Celú slávnostnú atmosféru dotvárala aj výzdoba z našich záhrad.

Z ovocia, kvetov a zeleniny sme vytvorili peknú výstavku, ktorú sme po svätej omši presunuli na hlavnú chodbu. Jej vôňa nám ešte počas nasledujúcich dní pripomínala pekné chvíle prežité na svätej omši. Výstavu týchto darov dotvárali aj fotografie, ktoré mohli deti posielat na stránku

školy, aby sa pochválili, akú úrodu doma vypestovali.

Aj našej záhrade sa darilo, preto som sa do tejto aktivity zapojila aj ja a poslala fotografie. Vypestovali sme veľké trojmetrové slnečnice. Radosť nám robili aj maliny, ktoré nám rodili už druhý raz počas roka. Tiež sme mali veľa paradajok, papriku, mrkvu, zemiaky, kaleráb.

Preto ti, Pane, patrí ešte raz veľké ďakujem.

Kristína Maslaňáková 5.B

ERASMUS

Na konci letných prázdnin sa dve naše pani učiteľky, pani učiteľka Odumorková a Ďubašáková, zúčastnili metodického kurzu zameraného na vyučovanie anglického jazyka.



Funded by
the European Union

Kurz trval päť dní. Boli na ostrove Malta. Každý deň sa naučili nové metódy a postupy, aby angličtina pre nás bola prínosnejšou a učili sme sa ju v rámci možností s väčšou radosťou.

Na vyučovanie prichádzajú pravidelne s novými „hrami“, ktoré nám pomáhajú učiť sa jazyk hravo a zaujímavejšie.

-red-



Pani učiteľka Odumorková – prvá zľava



Pani učiteľka Ďubašáková

PRÍRODU TREBA CHRÁNIŤ, NIE NIČIŤ

V piatok 20. októbra k nám zavítala pani Zuzana Kertisová. Pripomenula nám, že každý z nás môže byť ochranárom.

Porozprávala nám a opísala nám erb, kde je zobrazená Babia hora, Oravská priehrada a oravské lesy. Dozvedeli sme sa rôzne nové informácie o lesných zvieratkách, najmä o hlucháňovi hôrnom a o kure lesnej.

Hlucháň je najväčší vták z čeľade bažantovité, má svetlý zobák a zaoblený chvost. Žije v starých lesoch, kde je málo ľudí, veľa suchých konárov, veľa červov z rozpadajúceho sa dreva. Má rád mravenisko. Je ich málo, hrozí im vyhynutie, preto je zákonom chránený.

Pani Kertisová ho nazvala majstrom predvádzania sa, pretože počas párenia vie výrazne akoby spievať (tokať). Jeho názov HLUCHÁŇ je odvodený od toho, že keď sa chce zapáčiť samičke, je ako



Pani Zuzana Kertisová zo Štátnej ochrany prírody rozprávala deťom o hlucháňovi.

hluchý. Je to prastarý druh, ktorý sa vyvíjal v dobe dinosaurov.

Bola to veľmi pekná a zaujímavá prednáška a dúfam, že ľudia začnú

byť šetrnejší k prírode a živočíchom v nej, pretože je to veľký dar od Pána Boha a my ho máme chrániť, nie ničiť.

Anna Romaňáková 4.B

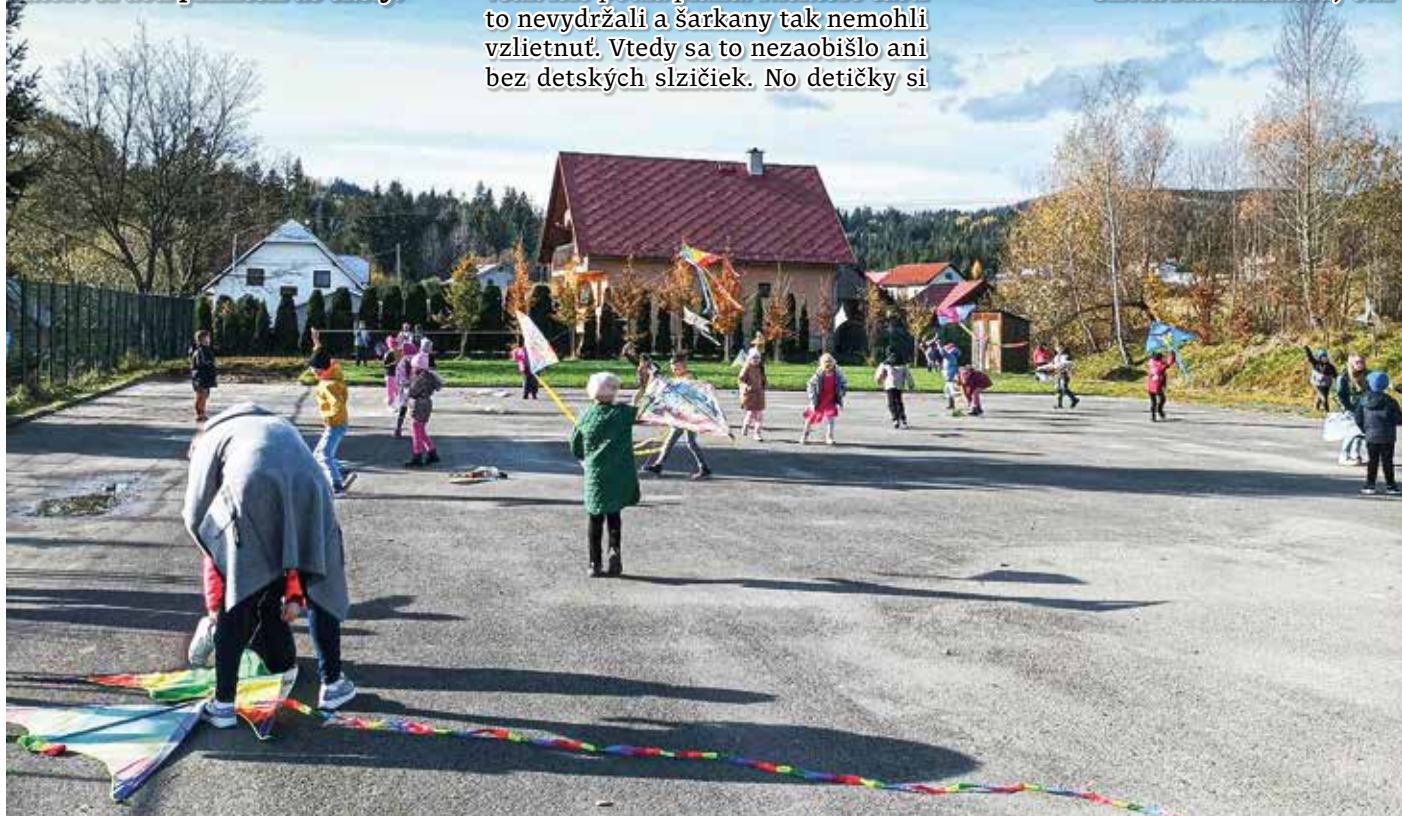
Šarkaniáda

Jesenný vetrik vytvoril podmienky na to, aby vyniesol do výšav šarkany, ktoré si deti priniesli do školy.

Teplo vyobliekaní a celí natešení sa vybrali behať s vetrom opreteký. K veľkému lietaniu však bola potrebná dobrá príprava. Bolo treba šarkany dobre spevniť a vyskladať. Nie vždy to však išlo podľa plánu. Niektoré časti to nevydržali a šarkany tak nemohli vzlietnuť. Vtedy sa to nezaobišlo ani bez detských slzičiek. No detičky si

svojich fešákov navzájom popožičiavali a slzičky veľmi rýchlo vietor usušil. Po nebi sa tak premávali motýle, princezní i draci... Púšťanie šarkanov bola teda veľká zábava a deti sa tešili.

Silvia Maslaňáková, 6.A





...výstup na Pilsko...

Spoznávali sme oravské hory

Jeseň bola krásna a priala tým, ktorí si chceli vychutnať jej krásy. Naši žiaci si ich chceli užiť naplno, preto sa vybrali zdolávať okolité hory.

Ich prvá turistika viedla na Pilsko. Bolo to v rámci účelového cvičenia 13. septembra. Dvojhodinový výstup si užili žiaci 2. stupňa.

Deti z 1. – 4. ročníkov sa vybrali ku soche Ježiša do Klina. Niektorým sa lepšie stúpalo smerom hore iným zas dolu. No v cieľi boli všetci šťastní, že to dokázali a že mnohí prekonalí samých seba.

Po Pilsku nasledovala 4. októbra návšteva Juráňovej doliny – najstaršieho parku TANAP-u. Sem zamierili piatimi a šiestimi. Dolinou ich sprevádzal

pán ochranár, ktorý im porozprával o živočíchoch, čo tu žijú. Zameral sa na lykožrúta, ktorý im tam ničí stromy. Porozprával deťom, ako s ním bojujú.

Posledný turistický výlet absolvovali siedmci a deviataci 11. októbra. Turistické topánky ich zaviedli do Roháčov. Ich cieľom boli plesá. Naplno si vychutnali ich krásu a jedinečnosť.

Do školských lavíc sa vrátili s odhodlaním, že sa tam na jar vrátia zas a prejdu hrebene Roháčov.

Silvia Maslaňáková, 6.A



...v Juráňovej doline...



...smer Roháčske plesá...

Kytica, ktorá nezvädne



Naša duchovná kytica pre otca biskupa Františka



SPIŠSKÝ DIECÉZNY BISKUP
MONS. FRANTIŠEK TRSTENSKÝ



Na konci septembra sa k nám doniesla milá správa, že budeme mať nového otca biskupa Františka Trstenského, rodáka z Tvrdošína.

Veľmi nás to potešilo a začali sme preňho chystať darček v podobe duchovnej kytice.

V každej triede sme mali prázdnu duchovnú kyticu, ktorú sme postupne dopĺňali srdiečkami, guľičkami, paličkami. Tieto symboly

predstavovali naše dobré skutky, modlitby a sväté omše, ktoré sme mu venovali.

Všetky naše obety sme potom zapísali do jednej „spoločnej kytice“ a pani riaditeľka mu ich v deň jeho vysviacky, 21. októbra, odovzdala.

Otec biskup sa kytici veľmi potešil a poslal nám za ňu ďakovný list. V jeho službe mu želáme veľa síl a Božieho požehnania.

Magdaléna Maslaňáková, 6.A

S ružencom na perách



Beseda so sestrou Caritas – Jankou Grobarčíkovou

18. októbra sa aj naša škola zapojila do akcie Milión detí sa modlí ruženec.

Päť žiakov našej školy sa obliekli do farieb kontinentov a predmodlievali sa prostredníctvom školského rozhlasu ruženec svetla za jednotu a mier vo svete. Ostatní sa k nim pripojili v triedach.

Pár dní predtým, 13. októbra, nás navštívila naša rodáčka a rehoľná sestra Janka Grobarčíková s rehoľným menom Caritas. V súčasnosti pôsobí v Spoločnosti Dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul v Leviciach. Tieto rehoľné sestry si hovoria Vincentky.

V súvislosti a akciou Milión detí sa modlí ruženec nám porozprávala o sile modlitby ruženca. Dokázala nám, že ruženec je krátka, ale silná modlitba. Povedala nám dojmavý príbeh o chlapcovi, ktorý priniesol kráľovi - Pánu Bohu - malé obyčajné jablko a kráľovná Panna Mária ho zmenila



Deti sa predmodlievali ruženec

na veľké zlaté jablko. Panna Mária je naša nebeská matka a je vždy s nami. Naše modlitby predkladá Bohu.

Spolu sme sa pomodlili desiatok ruženca. Zistili sme, že táto modlitba nám nezaberie veľa času a môže veľmi pomôcť nám i tým, za ktorých sa modlíme.

Nicolas Vonšák 6.A

Opäť sme sa stali misionármi

Je už tradíciou, že pred nástupom na jesenné prázdniny sa v našej škole koná misijný jarmok.

Tohtoročný bol v piatok 27. októbra a tešil sa veľkej návštevnosti. Pozvanie naň prijal verbista otec Juraj, ktorý pôsobil na misiách v Brazílii. O svojom pôsobení v tejto krajine sa nám prihovril počas svätej omše.

Deti sa s pomocou rodičov a učiteľov na jarmok opäť svedomito pripravili. Nechýbali ani sladké, ani slané dobroty, rôzne výrobky, kaviarne a samozrejme tombola, ktorú si pripravili žiaci z 9. B. Tá vždy zabóduje a deviataci tak prispeli na misie najviac, sumou 660 €.

Celkovo sa na misijnom jarmoku vyzbieralo rekordných 3597 €. Verbistom bola zaslaná suma 2000 €. 600 € naša škola zaslala na adopciu bohoslovca na dialku v kňazských seminároch v Afrike. Suma 997 € oštane v škole a bude využívaná na školské misie. Tieto peniažky budú slúžiť žiakom, ktorí sú v hmotnej núdzi na hradenie časti poplatku na exkurzie, výlety, plaváreň či školu v prírode.

Dakujeme všetkým dobrodincom za podporu dobrej myšlienky.

Rebeka Klušáková, 6.A



Misijná svätá omša s pátrom Jurajom



Deviataci poctivo makali a vyplátilo sa. Zarobili najviac



Piataci stavili na hot-dogy



Veľký úspech mala tombola



Kaviarne boli na jarmoku veľmi žiadané. Jednu prevádzkovali aj ôsmaci

Priehradný múr, meteorologická stanica



...v priehradnom múre...

V piatok 22. septembra sa žiaci 7. a 8. ročníka zúčastnili exkurzie na Priehradný múr v Námestove a na Meteorologickú stanicu v Liesku.

V Námestove sa dozvedeli o histórii a účele výstavby Vodného diela a tiež si prezreli vnútro Priehradného múru.

V Liesku si vypočuli zamestnanca stanice, ako sa merajú jednotlivé prvky počasia a prezreli si prístroje, ktoré zaznamenávajú merania.

Žiaci si touto exkurziou prakticky upevnili teoretické vedomosti z geografie a fyziky.



-red- ...v Meteorologickej stanici v Liesku ...



rozprávkových úloh. Deti zvládli poraziť draka a vyslobodiť princeznú.

17. októbra sme pre deti v našej škole pripravili kino.

Sledovali sme rozprávku Kúzelníka a slonica a Nezlomná. Po nej sme si ešte zahráli v telocvični spoločenské pohybové hry.

Hry sú dopredu vždy vyhlásené v školskom rozhlase. Tešíme sa na vás aj nabudúce.

Anežka Stašová, 8.A

Zahraj sa s nami

Aj tento rok sa deti z prvého stupňa môžu prísť každý druhý týždeň vo štvrtok po vyučovaní s nami zahrať a zabaviť.

Hry sme mali už viackrát a stále nám pribúda počet detí, čo nás veľmi teší.

Máme pre ne prichystané rôzne hry aj logické aktivity. Deti sú vždy na začiatku rozdelené do skupín, s ktorými potom plnia úlohy.

Naposledy sme sa zahráli na princeznú, rytierov a mudrcov formou



Animátorky s deťmi



Slnečná sústava

Naša Zem je guľatá, Slniečkom je zaliata. V noci zase Mesiac svieti, vidíme aj krásne hviezdy.

Hviezdy, to sú slniečka, na nebi ako zrníčka. Poznáme aj planéty, úplne iné svety. Merkúr sivá planéta, Venuša

je horúca. My žijeme na Zemi, Mars je zase červený. Jupiter je obor veľký, Saturn krásny prstencový. Urán vraj je zelený, Neptún je už posledný. To je krásna zostava, naša Slnečná sústava.

Štvrtáci si takto poradili so slnečnou sústavou

-red-



Červená streda

Pápežská nadácia ACN pozývala veriacich na celom Slovensku, aby sa 22. novembra zapojili do celosvetovej kampane Červená streda.



Táto iniciatíva upozorňuje na aktuálne prenasledovanie a útlak kresťanov v rôznych častiach sveta. Až 300 miliónov kresťanov na svete trpí pre svoju vieru. Chrámy a stavby na celom svete svietili červeným svetlom, ktoré symbolizuje krv mučeníkov.

My sme si tiež v škole tento deň pripomenuli krátkou modlitbou a obliekli sme sa do červeného oblečenia.

**Magdaléna Maslaňáková,
6.A**



V literárnom múzeu v Martine



Vítazky olympiády zo SJ. Druhá zľava, Anežka Stašová, nás úspešne reprezentovala na okresnom kole v Námestove



Deti na scénickom čítaní v Námestove

Hlavy plné slovenčiny

Na hodinách slovenského jazyka a literatúry sa stále niečo deje. Žiaci nižších ročníkov na hodinách čítania čítali rozprávky a s nadšením vyrábali záložky do kníh, ktoré boli v rámci projektu Záložka do knihy odoslané do ZŠ Skačany.

Naši ôsmaci a deviataci sa usilovne pripravovali na školské kolo olympiády zo slovenského jazyka. Súťaže sa zúčastnilo 15 žiakov, olympiáda pozostávala z troch disciplín: test, transformácia textu a rečnícky prejav. Najúspešnejšou olympioničkou sa stala Anežka Stašová z 8.A triedy a tá nás úspešne reprezentovala na okresnom kole v Námestove. Anežke sa darilo získať ocenenie aj diecéznej literárnej súťaži Piráti krásy. Získala tu Cenu poroty a Sofia Rusnáková z 8.B získala 3. miesto. Literárne sa darilo aj Márii Rusnákovej zo 4.B, ktorá si v Žiline prebrala cenu za najkrajšiu rozprávku. Práce žiačok si, samozrejme, môžete prečítať v našom časopise. V novembri sa zas žiaci z divadelného

krúžku zúčastnili na súťaži Scénické čítanie v Námestove. Krásnou akciou bola aj literárna exkurzia. Ôsmaci navštívili



Naše záložky pre deti z obce Skačany

Literárne múzeum a Národný cintorín v Martine. Tradične zapálili sviečky pri hrobkách našich národných dejateľov a venovali im krátku modlitbu. Ich život a dielo si tiež pripomenuli tvorbou projektov. Decká si tiež mohli vychutnať divadlo. Za menšími deťmi prišli divadelníci do školy a deviataci vycestovali do Mestského divadla v Žiline. Ale to už je iný článok.

Nicolas Vonšák, 6.A

NA GORALSKÚ NÔTU

A: Zofia, duomaš?

Z: Hej, duoma, puoč duo izby, vitoj!

A: Džnkuje, přislak še če jacy vuopytač, cy nechces iš duo Puoľska na jarmok, ideme kupuovač vjonky i kvjotky na gruoby.

Z: Juj, hej, sla bk, buo duoš duzo trã tk vjonkuf, i duo Rabce u tu duo Šelneguo.

A: No to še zbjoj, buo stary pudže s nami. Ide jesce zavuoľač Hanke Gulocke, buo ts chčala iš.

Z: Duobře, to še ide zbjač.

A: Přide za chvíle puo čebie.

Z: Zbuogjm.

A: Tuo zbuogjm.

Júlia Maslaňáková, 9.B



Bábkové divadlo Lienka zavítalo medzi našich najmenších žiakov

Kocúr v čižmách a A je tu zas

Pre žiakov prvého, druhého a tretieho ročníka si bábkoherci 13. októbra pripravili divadelné predstavenie Kocúr v čižmách. Zahrali ho deťom v našej telocvični.



Deti sa mohli s bábkami aj pohrať

Príbeh sa im veľmi páčil a ocenili ho výnimočným potleskom. Po skončení predstavenia si dokonca mohli chytiť

a zblízka poobzerat jednotlivé bábkky. Z predstavenia tak odchádzali s veľmi príjemnými pocitmi.

14. decembra sa vybrali deviataci do Žiliny. Tí si pozreli v Mestskom divadle divadelné predstavenie A je tu zas. Mladí diváci si tu mohli pozrieť a uvedomiť si, ako médiá ovplyvňujú súčasný svet. Na youtubových kanáloch a webových stránkach, ktoré majú nadšených divákov, sa stáva, že sa v dnešnej dobe stávajú charizmatickou mediálnou hviezdou aj ľudia, ktorí presadzujú zlo a násilie.

Rebeka Klušáková, 6.A





Bývala pani riaditeľka s Blažejom Sivoňom



Pán školník pri práci

ĎAKUJEME

V tomto školskom roku sme sa rozlúčili s bývalou pani riaditeľkou PaedDr. Margitou Borovou ThLic., pani zástupkyňou Mgr. Katarínou Gurovou a pánom školníkom Jozefom Fernizom.

Za ich pôsobenie v tejto škole a ich obetavú prácu im zo srdca ďakujeme a prajeme im veľa úspechov a Božieho požehnania na ich ďalšom pôsobisku i v súkromnom živote. -red-



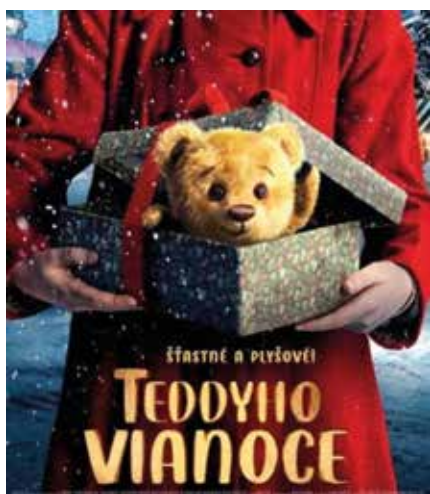
Pani zástupkyňa Gurová



Sviatok svätého Mikuláša

Sviatok svätého Mikuláša sme tento rok oslávili už 5. decembra. V Kine v Námestove sme si všetci pozreli vianočný príbeh Teddyho Vianoce.

My, starší žiaci, sme ráno autobusmi vyrazili do Námestova. Voľný



čas pred rozprávkou sme využili na nákupy s priateľmi.

Menší žiaci strávili ráno v škole s Mikulášom a jeho pomocníkmi anjelkami. Zaspievali a zahrali mu vianočné piesne a zarecitovali básničky. Bol to pre nich krásny zážitok. Potom aj oni nastúpili do autobusov a dorazili do Námestova. Spoločne sme sa v kine usadili a pozreli zábavný, dojímavý i poučný príbeh o mackovi, ktorý si uvedomil, čo je v živote naozaj dôležité – teplo domova a ľudská láska.

Agáta Bjeláková, 8. A



Zo života prváka (1. časť)

Nástup do prvého ročníka je veľká vec.

Detičky musia vymeniť hračky za učebnice a perá a čakajú ich povinnosti a zodpovednosť.

Preto sme sa rozhodli, že vám postupne budeme prinášať ich pokroky a to, čo sa naučili.

Počas týchto prvých mesiacov už zdolali prvé písmenká i čísla. Dokonca už vedia napísať i prvé slová a poradia si aj s vetou. Keďže sa svedomito pripravujú na všetky hodiny a plnia všetky zadané úlohy, budú slávnostne dňa 25. 1. 2024 pasovaní za riadnych žiakov našej školy. Ale o tom až v budúcom čísle.

-red-





...na zbere prírodnín do našich dušičkových ozdôb...



Takéto pekné ikebany sa podarilo urobiť našim piatakom

Myslíme ekologicky

Naša škola myslí EKO. Prostredníctvom rôznych aktivít a projektov si pripomíname význam separovania

a ochrany prostredia okolo nás, pretože keď budeme mať zdravé prostredie, budeme zdraví aj my.

Aj v tomto školskom roku sme sa zapojili do zberu starých mobilov. Vyzbierali sme 332 mobilov. Najaktívnejší boli Anežka Stašová z 8.B, Patrik Remeš z 2.A a Kristián Maslaňák z 8.B. Okrem tohto projektu sme v škole privítali aj zber použitých zubných kefiek. Zber použitých zubných kefiek zorganizovala spoločnosť CURAPROX. Ak aj zubnú kefku správne hodíte do kontajnera na plast, skončí väčšinou na skládke, kde sa bude rozkladať stovky rokov. Kefky sú totiž väčšinou z viacerých druhov plastov. Tie však u nás nikto neoddeluje, preto ich namiesto recyklácie čaká skládka či spaľovňa. Kefky sú vyrobené z 2 druhov plastov, preto ich od seba spoločnosť CURAPROX oddeľuje a z polypropylénu vyrába koše na triedenie odpadu. Tieto koše daruje do slovenských škôl, a tak prispieva k zvedlávaniu detí a motivujeme ich triediť odpady.

20. októbra sme si pripomenuli Stredoeurópsky deň stromov. S pani učiteľkou Chudjákovou žiaci 8.B zasadili za školou spolu 24 stromčekov.

Ďalšou zaujímavou aktivitou bola výroba ekologických ikebán a vencov pre našich drahých zosnulých. Piataci si na hodinách technickej výchovy nazbierali na okolitých lúkach a lesoch zaujímavé dary prírody, rôzne sušené kvety priniesli aj zo svojich záhrad a vyrobili krásne ozdoby na hroby svojich



Beseda s pani Zuzanou Kertisovou o nenakupovaní

blízkych. Dokázali dospelým, že aj bez umelých kvetov je výzdoba krásna, zadarmo a hlavne bez odpadu.

24. novembra k nám opäť zavítala pani Zuzana Kertisová, aby sme si spolu pripomenuli Svetový deň nenakupovania. Pozreli sme si krátky film, ktorý nám mal priblížiť, ako konzumný spôsob

života ubera naše lesy a ničí prírodu. Porozprávala nám o mikroplastoch, ktoré sú už všade naokolo a spôsobujú nám rôzne zdravotné problémy. Povzbudila nás, aby sme sa učili správať zodpovedne voči prírode a nekupovali zbytočnosti.

Agáta Brandisová, 6.A



Žiaci ôsmeho ročníka pri sadení stromčekov

GRAPA

Kedysi dávno boli naši prastarí rodičia povolani za vojakov. Pradedovia išli bojovať až na taliansky front. Tam bojovali s nepriateľom pod veľkým vrchom nazývaným Monte Grappa. Bol to vysoký, strmý a nedobytný kopec. Ochránil našich chlapov pred smrťou.

Po bojoch sa sihelnianski rodáci vrátili šťastní domov ku svojim rodinám. Ich radosť však netrvala dlho,

PLAČ NA PILSKU

Ludia si v dedine Sihelné odnepamäti šepkajú, že na hore Pilsko sa nachádza jaskyňa plná bohatstva a zlatých drahých kameňov. Dá sa do nej dostať len raz v roku, a to na Veľký piatok, keď sa v kostole spievajú pašie.

Istý Jano tiež započul rozprávanie o jaskyni a poklade. Zvedavosť mu nedala spávať, a preto chcel zistiť, kde je pravda. Na Veľký piatok poslal do kostola svoju ženu a on sám sa ponúkol, že prizrie doma malú dcéru. Len čo jeho žena vykročila smerom ku kostolu, on vzal svoju dcéru na ruky a hybaj do Pilska. Jaskyňu našiel pomerne rýchlo. A veru sa počas paší aj otvorila. Nadšený do nej vošiel aj s dcérou. Zlata a drahokamov tam bolo tak veľa, že ho oslepili. Dcéрку položil na skalu medzi drahé kamene a rýchlo začal všetko bohatstvo vynášať z jaskyne von. Keď ľudia v kostole dospievali pašie,

pretože po pár dňoch zaútočili nepriatelia na našu rodnú obec – Sihelné. Vtedy muži poučení z talianskych bojov vyzvali dedinčanov, aby sa ukryli na veľký kopec nad dedinou. Do lesov zobrali aj časť svojho majetku a hospodárske zvieratá. Hustá hora Sihelňanov a ich rodiny ochránila a nepriateľ nemal šancu dedinčanom ublížiť. Ľudia odvtedy horu začali nazývať Grapa podľa talianskeho vrchu Monte Grappa.

**Mária Rusnáková, 4.B,
1. miesto v literárnej súťaži Detský literárny Majáčik, miestna povesť**

bol Jano práve z jaskyne von. A to bola chyba. Jaskyňa sa totiž zavrela a jeho dcéra tam zostala uväznená. Muž sa domov vrátil s bohatstvom, no bez dcéry. Darmo Jano žene dával zlato a šperky, jej žiaľ bol obrovský. A trápil sa aj on. Každý deň sa vracal na Pilsko ku jaskyni s nádejou, že sa opäť otvorí a on si vyslobodí dcéru. Jeho žiaľ sa ešte znásoboval, keď na mieste jaskyne bolo neustále počuť plač jeho dieťaťa.

Takto Jano chodil do hory až do ďalšieho Veľkého piatku. Jano veril, že práve vtedy si dcérenku zachráni. No márne. Jaskyňa sa síce otvorila tak ako pred rokom, no keď tam Jano vbehol, dcéry tam nebolo. Všade sa však rozliehal jej silný plač, ktorý turisti často pri potulkách Pilskom počujú aj dnes.

**Linda Gužiňáková, 4.B,
2. miesto v literárnej súťaži Detský literárny Majáčik, miestna povesť**

obrovského bohatstva. Nuž, rozhodol sa zísť za strigami v prezlečení tiež. Tváril sa, že je chorý a chudobný a nevie si nijako pomôcť. Chcel získať liečivú vodu a potom z nej variť elixír, na ktorom by zbohatol. Kýchal a kašľal, jokal a ochkal, že ho bolí tuto i tamto. Strigy ho však okamžite spoznali a žiadnej liečivej vody sa mu nedostalo. Poslali ho preč s prázdnyimi rukami. Richtár v hneve, že vodu nedostal, chalupu zapálil aj s čarodejnicami, čo boli v nej.

Chalupa zmizla v dyme. Zostal po nej len malý pramienok smradlavej vody. Smrdí bohatému, ale chudobnému dá silu a chorého lieči. Pre jej smrad ju podnes ľudia volajú Vajcovka.

**Mária Stašová, 6.A,
3. miesto v literárnej súťaži Detský literárny Majáčik, miestna povesť**

Zdravé pitie

*Dnes to bola riadna smola,
vyliala sa mi celá kofola.*

*Popadol ma hrozný smäd,
no umyť to treba hneď.*

*Mame to riadne vadilo,
no mne sa zem umyť nechcelo.*

*Ostal by tam veľký flak
a mamu by trafil šlak.*

*Takže handra, vedro iste,
aby bolo všetko krásne čisté.*

*Dlážka sa už ligoce,
môžu prísť aj Vianoce.*

*Ja však už idem život zdravý žiť,
dobrú čistú a zdravú vodu len piť.*

*Tá, keď sa aj rozleje,
nič veľké sa nedeje.*

**Linda Gužiňáková, 4.B,
2. miesto v literárnej súťaži
Detský literárny Majáčik,
poézia**

Rýchly zajko

*Bol raz jeden zajačík,
ten sa volal Ušiačík.
Preto také meno mal,
lebo veľké ušká mal.*

*Chodil lesom kade tade,
obzeral sa ale všade.
Krásna lúka, krásny les,
beží za ním veľký pes.*

*Zajko beží namojveru,
zrazu zbadá v zemi dieru.
Rýchlo do nej skočí
a psovi idú slzy z očí.*

*Psík smutne prebehol lúku celú,
och, ako len ľahko prišiel
o večeru.
A Ušiačík je veľmi rád,
že neprišiel o kabát.*

**Monika Vonšáková, 4.B,
3. miesto v literárnej súťaži
Detský literárny Majáčik,
poézia**

VAJCOVKA

Vhlbokom lese pod kopcom Kôň sa pri okraji cesty nachádza malá drevená chalúpka, ktorá ukrýva studničku, z ktorej vyviera liečivý prameň.

Stará povesť hovorí, že na tomto mieste sa kedysi schádzali múdre ježibaby zo širokého okolia a vyrábali liečivé sirupy, vyrábali hojivé masťičky aj povzbudzujúce elixíry. Takto pomáhali chudobnému, no pracovitému ľudu z Oravy. Dedinčania im na oplátku za ich pomoc nosili jablká, vajíčka, mlieko či maslo, pretože peňazi na zaplatenie takýchto služieb nemali. Keď sa richtár dozvedel o liečivých vodách týchto čarodejníč, zjavila sa mu vidina



Mária Rusnáková so spisovateľom Igorom Váľkom pri preberaní ceny v celoslovenskej literárnej súťaži *Detská rozprávková Žilina*

Matka

*Hladí matka do hviezd jasných,
čo túľajú sa v očiach jej dcéry.
V kráse dcéry sa spoznáva,
vidí obraz svojho detstva, samej
seba.*

*Stisne rúčku, pohladí ju, usmeje
sa nežne.*

*No život ide ďalej.
Nezastavíš ho, tečie, ako rieka.
Striedajú sa v ňom všetky krásy
sveta,
no nastane čas, keď všetko otočí
sa zas
a z dcéry matka stane sa.*

*Spoznala, že len dotyky,
pohladenie,
anjelský úsmev a neha slova
ostanú vryté do kože a srdca.
Tú múdrosť svojej matky
odovzdáva ako matka ďalej.*

*Hladí teda zlaté vlásky dieťaťa.
Hladí strieborné šediny svojej
matky.
Šepká im sladké vyznania,
ďakuje za ten kolobeh života,
za chvíle drahocenné,
čo robia život večným.*

**Sofia Rusnáková, 8.B, 3. miesto
v diecéznej súťaži Piráti krásy**

Víla z vežových hodín

Kde bolo, tam bolo jedno nevelké mestečko. Uprostred neho sa nachádzalo námestie s kostolnou vežou, na ktorej boli veľké hodiny. Žila v nich malá ryšavá víla, ktorá sa starala o ich chod a z výšky sledovala život a ľudí v meste.

Raz, keď sa na svojej loдке plavila po ciferníku, začala premýšľať, ako sa asi v tom svete ľudí žije. Chcela by si to vyskúšať. Ale ako sa dostať dolu? Voňavé muškáty z neďalekého balkóna jej šepotom poradili, aby popýtala o pomoc bdelú sovu. Sovu neváhala a za sprievodu hviezd ju previezla na čarovnom koberci až na zem, medzi ľudí.

Prišlo ráno a mestečko bolo ešte krajšie, ako ho víla poznala z veže. Plno farieb, radosti a smiechu detí, ktoré sa ponáhľali do školy, striedali vône predajcov z trhu, čo okoloidúcim núkali pečivo, ovocie i zeleninu. Okolo chodníkov kvitli kvety a voňali tak nádherne, že sa víle zatočila hlávka. Za rohom úradu sa zvitáli dve staranky, ktoré sa roky nevideli. Na ihrisku šantili deti a výskali od radosti, že dali gól. Programátor sa tešil, že vymyslel novú aplikáciu. Cukrárka, že vymyslela novú malinovú plnku do torty...

Víle sa tu veľmi páčilo. Vdychovala túto atmosféru a nevedela sa jej nabažiť. Čas bežal akosi prirýchlo. Žeby preto, že sa nestará o hodiny na veži? No zrazu akoby sa zastavil. Do pokojného k spánku sa chystajúceho mestečka vtrhli traja nespratní motorkári. Hlukom svojich strojov vyplašili najprv holúbky na námestí, potom poslali kvetiny, ktoré ešte nedávno vílu očarili vôňou. Narážali do chodcov, nadávali im a vyhrážali sa pekárovi, že ak mi nedá zadarmo bagetu, zničia mu stánok. Víla sa preľakla. Začala sa báť o svoj život i život obyvateľov mestečka. Ale čo urobiť? Našťastie jej opäť bola nápomocná sova. Tá ju na čarovnom koberci vyniesla hore do vežových hodín. Víla neváhala, rýchlo pretočila ručičkami hodín a traja nespratníci zmizli.

„Och, ako dobre, že tam dolu je zase pokoj!“ vzdychla si a zaumienila, že keď sa budú v mestečku diať smutné veci, hodiny rýchlo pretočia vpred. A keď tam bude vládnuť láska a porozumenie, nenápadne zastaví čas.

**Mária Rusnáková,
2. miesto v celoslovenskej súťaži
Detská rozprávková Žilina**

Dar

Jedným z darov, ktoré sme dostali od Pána je dar slobodnej vôle. V ľudskom pozemskom živote má tento dar dôležité miesto. Každý máme možnosť si na rázcestí slobodne vybrať chodníček, ktorým budeme kráčať.

Bol raz Človek. Vybral si chodníček, ktorý mu ponúkal mnoho lákavých skutočností, a preto po ňom kráčal sebavedomo so širokými laktami. Prebýjal sa životom bez myšlienok na budúcnosť. Nemyslel na to, čo ho čaká na konci cesty. Jeho cesta bola bezstarostná, plná zábavy a falošných priateľov. Samozrejme, kráčal v najdrahších topánkach, mal oblečené najmodnejšie oblečenie a bol dokonale upravený. Nepomyslel, že na konci chodníčka by ho mohol čakať niekto, kto nebude súdiť jeho vonkajšok ale jeho skutky.

No bol raz jeden Človečik, čo si vybral druhý chodníček. Chodníček, ktorý nebýva jednoduchý. Je plný nástrah a nesprávnych bočných ciest.

Dá sa zvládnuť len s Mapou a dobrým Sprievodcom. Len s Ním si mohol byť istý, že ho dovedie na správne miesto. Veril tomu, čo Sprievodca tvrdí, bol trpezlivý, ohľaduplný, láskavý a dokázal pomôcť druhým. Jeho vonkajší výzor ho netrápil. Krok za krokom kráčal v ústrety budúcnosti za sprievodu Sprievodcu.

Všetko má však svoj koniec. Skončilo aj putovanie. Chodníček Človeka, ktorý mu lahodil očiam, no srdcu neprospeieval, skončil priepastou. Priepasť bola hlboká a nič dobré ho v nej nečakalo. Človek si až krôčik od nej uvedomil, že zložitejšia cesta, no s mapou a Sprievodcom by bola bývala rozumnejšia voľba.

Človečik kráčajúci druhým chodníčkom sa na jeho konci radoval. Jeho kroky totiž viedli do raja k večnému životu.

Preto maj Človeče na pamäti, že po každej ceste sa bezpečnejšie kráča s Mapou a Sprievodcom.

**Anežka Stašová, 8.A
Cena poroty
v diecéznej súťaži Piráti krásy**



Naše NAJ...



Učarovali jej kamene

V minulom čísle časopisu sme vám predstavili pána Jána Vojtašáka, ktorý je zberateľom pivných pohárov. Lenže v ich domácnosti je ešte jeden veľký zberateľ, dcéra Alžbetka. Zbiera rôzne kamene a minerály. Napísala nám preto o svojej zberateľskej vášni.

-red-

„Zbieraniu kameňov sa venujem už štyri roky. Mojimi prvými kameňmi v zbierke boli kamene okolo cešty. Bola to štruska, ktorá vznikala pri výrobe ferozliatiny. Potom som si objednala prvé kamene z internetu. Medzi moje favority patria labradorit, modrý kalcit, kryštálová geoda a iné. V našom okolí sa vyskytuje

najmä kremeň. Vobci som dokonca našla aj skamenelinu.

Orava však nie je veľmi bohatá na kamene, ale môžeme tu nájsť napríklad kalcit. Inšpirovala som aj moje sesternice a tiež začali so zbieraním kameňov. Takže, skoro vždy, keď tu prídu, ideme na veľké hľadanie. Síce u nás nenájdeme zlato, ani iné podivuhodné kamene, ale aspoň sa zabavíme.

No na Slovensku sa v minulosti ťažili aj vzácne dubnické opály.“

Alžbeta

Vojtašáková, 6.A



II. HERBÁR – liečivé rastliny a byliny



VZDALI SME ÚCTU CHLEBU

Aj v tomto školskom roku sme si uctili Svetový deň chleba. Pani upratovačky spolu s pani učiteľkami vymiesili cesto a v školskej jedálni nám ho tety kuchárky upiekli.



S pečením chleba nám pomáhali pani kuchárky

Chutil výborne! Na vyučovaní sme sa rozprávali, aký zdravý je pre nás tento pokrm a spoznávali sme chleby v iných krajinách.

Chlieb totiž pozná každá národná kuchyňa v rôznych podobách. Jeho chuť môže byť slaná, sladká alebo ovocná. V minulosti boli jeho predchodcom placky. Ich chuť a tvar po stáročia predchodcom nášho chleba; a chuťové vlastnosti, po stáročia zdokonaľovali starí Egypťania a Rimania rôznymi prísadami.

Chleby rozoznávame podľa typu múky a rôznych prísad, ako aj podľa pôvodu a tvarov. Chlebové výrobky obsahujú vápnik, železo a vysoký podiel vlákniny, ktorá napomáha tráveniu. **Tmavé chleby**, nie však prifarbované, sú pre náš organizmus najzdravšie. Obsahujú veľké množstvo celých zŕn, ktoré čistia naše orgány. U nás je obľúbeným druhom aj **zemiakový chlieb**.

Čo krajina, to iné chute.

Chlieb v tvare placky, z nekysnutého kukuričného cesta, poznáme pod názvom **tortilla**. Pochádza z Mexika a plní sa mäsom alebo šalátom.

Arabský chlieb - **pi-ta**, je plackou z celozrnnnej chlebovej múky a tiež sa plní mäsom a zeleninou.



ľúbené

Francúzsky náučný slovník hovorí o 34 druhoch chleba. Najobľúbenejšie sú tu **bagety**. Sú veľmi obľúbené aj u nás. V stredoveku sa tu chlieb piekol s bylinkami anízu, šalvie a majoránky. Z chleba pečeného dvakrát dlhšie sa zrodil názov **biskvit** čiže **suchár**.

Z **Británie pochádza pečivo bagel**. Má okrúhly tvar, uprostred s otvorom. Podáva sa ako samostatné jedlo s oblohou alebo ako príloha, vtedy môže byť plnený cibuľou, syrom alebo škoricom.



Z nekysnutého cesta sa pripravuje aj **židovská chlebová špecialita maces**. Tí, ktorí navštívia **Indiu**, sa možno stretnú s **indickým kysnutým chlebom** - **naan**, ktorý je pripravený z bielej múky v tvare slzy.



Kyslastý chlieb podobný **fínskemu**, pôvodne pochádza z **Nemecka**, volá sa **pumpníkla** je zo žitnej múky. Pripravuje sa varením a pečením v pare.



Ciabatta (po taliansky doslovne **pa-čuča**) je taliansky biely chlieb, ktorý sa pripravuje z hladkej pšeničnej alebo chlebovej múky, droždia a olivového oleja.



Existuje však celý rad obmien a variácií, ktoré vznikajú pridaním najrôznejších ďalších surovín, napríklad olív alebo paradajok. Je to jedna zo základných príloh, ktorá sa v talianskej kuchyni používa na mnohé pokrmy.

Verím, že mnohé chlebičky, o ktorých vám tu píšem, ste ochutnali i vy. No na záver vám chcem pridať recept na domáci chlebič, ktorý pečieme doma a chutí znamenite. **Vyskúšajte!**

Domáci chlieb

1 kg hladkej múky, 60 g droždia, 6 dcl vlažnej vody, 2 lyžice octu, 2 vrchovaté lyžičky soli, 2 lyžičky rascy, bielok na potretie.

Z droždia, múky a malého množstva vody pripravíme kvások, ktorý necháme v teple vykysnúť. Pridáme ostatné suroviny a zarobíme cesto, ktoré necháme asi hodinu kysnúť. Potom z neho sformujeme jeden alebo dva bochníky. Položíme na plech, ktorý sme posypali múkou a necháme ešte chvíľu kysnúť. Bochníky potrieme rozšľahaným bielkom, posypeme rascou a vložíme do rozpálenej rúry. Po 10 minútach teplotu znížime a ešte 35 minút pečieme. Prajem dobrú chuť!

Kiara Stašová, 8.B

VERIŤ je „IN“ (1. časť ŠPORTOVCI)

Mnohí mladí sa dnes domnievajú, že veriť v Boha je nemoderné a že v dnešnom svete nie je preňho miesto. My vás chceme presvedčiť o opak. Mnoho známych osobností vďačí za svoj úspech práve Bohu a nehanbí sa k nemu verejne priznať. Jemu ďakuje za úspech, jeho prosí o pomoc. Tých najznámejších sme sa vám preto rozhodli predstaviť. Rozdelili sme si ich na tri časti. Dnes vám chceme priblížiť osobnosti zo sveta športu.

Ronaldo Luis Nazário
(futbalista)
Brazílska futbalová legenda – prezývaný Fenomeno, „fenomé“
– urobil



roku 2023 krok vpred vo svojom živote viery. Vo farnosti Sao Jose (Sv. Jozefa) v Sao Paule v Brazílii bol pokrstený. „Dnes je veľmi špeciálny deň. Bol som pokrstený,“ napísal Rolando na sociálnej sieti po obrade. „Kresťanská viera bola vždy základnou súčasťou môjho života, odkedy som bol malý, hoci som ešte nebol pokrstený,“ povedal pre svojich 29,5 milióna sledovateľov na Instagrame. „Vďaka sviatosti sa cítim skutočne znovuzrodený ako Božie dieťa, novým, vedomejším a hlbším spôsobom.“

Lewis Hamilton
(pilot Formuly 1)
Je jazdec F1 považovaný za najlepšieho pretekára svojej doby. Stal sa šesťkrát svetovým



šampiónom F1. Hamilton verí, že pri pretekoch vo Formule 1 nad ním spočíva „Božia ruka“. Vyrastal v katolíckej rodine, na krku nosí vždy krížik, pred jedlom sa modlí. Keď bol v Ríme, podal si ruku s pápežom. Hamilton je katolík, hovorí, že sa pravidelne modlí a riadi sa vierou: „Je dôležité, aby ste si našli čas na modlitbu, hoci aj krátku.“



Ricardo Izecson dos Santos Leite – Kaká
(futbalista)
Je bývalý brazílsky futbalista a držiteľ ocenenia Zlatá

lopta. Jeho prezývku mu dal jeho mladší brat Rodrigo keď boli ešte deti a v Brazílii sa „Kaká“ používa ako skratka pre Ricarda. „Bez Boha nezmôžem nič, potrebujem ho každý deň, je moja sila“ tvrdí futbalista, „zistil som, že viera rozhoduje o tom, či sa niečo stane alebo nestane,“ Ako 16-ročný narazil hlavou o hladinu bazéna, mal vážne zdravotné problémy a doktori povedali, že je zázrak, že žije. Odvtedy má s Bohom ešte silnejšie puto. Pod dresom nosieval tričko s nápisom: „Milujem Boha“. Tiež povedal: „Boh dáva múdrosť tým, ktorí sa neboja prosiť.“



Lewandowski: Za svoj úspech vďačím Bohu

Róbert Lewandowski
(futbalista)

Róbert Lewandowski bol vyhlásený za najlepšieho futbalistu planéty za rok 2020. Hovorí, že viera v Boha mu umožňuje viesť lepší život: „V dnešnom svete ide všetko veľmi rýchlo, často zabúdame na naše hodnoty a to, čo je pre nás skutočne najdôležitejšie. Preto mi táto viera pomáha. Na ihrisku, ale aj mimo neho, byť jednoducho dobrým človekom a robiť čo najmenej chýb.“ „V kostole sa dokážem zbaviť zbytočných obáv a strachov,“ hovorí Robert Lewandowski o svojich návštevách kostola pred zápasmi. Futbalista poľskej reprezentácie v rozhovore pre časopis „Dein Spiegel“ adresovaný deťom a mladým ľuďom zdôraznil, že za svoje futbalové úspechy vďačí „rozhovoru s Bohom“.

Cristiano Ronaldo
(brazílsky futbalista)
Slávny brazílsky Ronaldo bol najlepším futbalistom sveta,



góly oslavoval aj ukazovaním na nebo. Urobil znamenie kríža počas zápasu v Saudskej Arábii, kde sú kresťanské úkony zakázané.

Ale až teraz sa dal pokrstiť vo veku 46 rokov. „Kresťanská viera bola vždy súčasťou môjho života, aj keď som nebol pokrstený,“ napísal na sociálne sieti Ronaldo. Doplnil aj svoje pocity po obrade: „Po sviatosti sa cítim znovuzrodený ako Božie dieťa novým, uvedomejším a hlbším spôsobom.“



Jaromír Jágr
(český hokejista)

Jeho postoj k viere a k Bohu je známy už dlhšiu dobu. Teraz sám nepriamo priznal, že práve viera mu dáva silu hrať na vrcholnej úrovni a žiť naplno. „Je to spôsob, ako vidím svet. Viera a Boh je tu pre každého na to, aby mu pomohla. Nie každý to cíti tak, že ju potrebuje. Dáva vám však ale všetko, musíte len o ňu požiadať.“

Z deviatackých prezentácií spracovala **Anna Romaňáková, 4.B**

Osemsmerovka

V	Z	E	C	I	V	A	K	U	R	E	C	E	P	J	P	O	K	O	J	
O	I	M	P	S	Z	V	E	L	E	B	I	Ť	R	A	E	S	A	N	E	
B	M	L	E	J	E	D	L	O	L	K	R	K	E	Č	M	O	R	T	S	
R	A	A	Č	D	É	D	U	Y	D	E	L	O	K	V	O	N	A	L	A	
O	I	D	E	R	A	D	O	S	Ť	A	A	Z	V	L	O	Č	K	A	L	
V	C	H	O	N	S	Y	N	N	J	U	R	A	D	A	R	B	V	P	L	Ó
S	L	S	Á	N	L	E	U	N	A	M	E	O	P	O	E	Ô	A	Á	N	
K	I	Ť	K	E	C	R	Š	L	D	Y	M	B	E	H	N	Ň	I	S	K	
É	E	E	A	H	H	E	H	Y	O	M	A	Y	N	H	R	A	Č	K	Y	
D	B	P	Č	U	U	I	Á	Š	M	Ž	V	Ť	I	J	A	Ť	A	A	J	
A	U	A	I	L	S	T	J	J	V	I	R	A	E	Z	Á	R	M	J	O	
R	H	N	C	I	S	S	V	I	E	Č	K	Y	A	H	I	N	K	A	R	
Č	O	N	A	A	O	A	A	E	N	Ž	V	O	Z	T	S	Y	R	S	T	
R	B	A	N	K	N	P	Ť	Š	I	Ť	I	Y	B	O	R	O	C	H	L	S
K	A	M	E	N	E	Á	E	I	E	Ý	E	Š	E	S	H	Ť	L	I	O	
Y	V	Á	B	Á	S	N	I	K	C	Š	T	V	Č	O	N	I	Á	Č	Ň	
S	Á	R	A	J	O	D	E	D	Á	O	V	Á	L	O	Ž	R	K	H		
O	L	I	Á	S	E	B	E	N	Ý	L	R	P	L	Y	Š	Á	K	Y	O	
N	S	A	L	E	R	P	E	S	V	I	A	N	O	C	E	S	N	E	H	
Z	Á	Z	R	A	K	A	D	V	E	N	T	O	K	A	P	O	R	K	!	

VIANOCE, SALÓNKY, SVIEČKY, STROMČEK, ČIAPKA, SANE, ADVENT, VLOČKA, OHŇOSTROJ, VENIEC, OZDOBY, SLÁVA BOHU, NOS, SNEH, EMANUEL, ŠÁL, RUKAVICE, CHLIEB, POKOJ, JEŽIŠ, NEBO, HRAČKY, OBROVSKÉ DARČEKY, ČIŽMY, JASLIČKY, RADOSŤ, PEČENÁ KAČICA, ZIMA, KOLEDY, VÔŇA, VIETOR, PREKVAPENIE, LANO, NEBESÁ, PLYŠÁK, ZÁZRAK, KOLÁČE, LÁŠKA, JEDLO, KAPOR, ČAJ, KRV, MLADOSŤ, PANNA MÁRIA, PES, MRÁZ, CHOROBY, DAR, SNEHULIAK, RAJ, PEC, DOM, ZVELEBIŤ, KRK, DARUJ, DYM, KNIHA, VOZ, BÁSNIK, JÁN, SYN, BEH, KRÁL, SYR, ROH, OSOL, LOŽ, PASTIER, DIEŤA, HUS, ŽIŤ, ALE, MED, MYŠ, IHLA, HÁJ, SAD, SUD, ZA, BYŤ, JA, SENO, KAMENE, PÁN, RAK, DEDO, LOV, ŠIŤ
(KIŠE= SLANÉ KOLÁČE)

Silvia Maslaňáková, 6.A

